

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX"XX"
X                                                                                               X
X               O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N                                       X
X                                                                                               X
X               G O D L E E F T D O O R M I J .                                             X
X                                                                                               X
X                                                                                               X
X                                                                                               X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX"XX"

```

Eerste deel.

26 april 1988.

Goede avond, vrienden

Er is een dichter geweest die schreef: God heeft het al geschapen, de sterren zijn teken van macht en als de zon komt, zij verbleken bij het verdwijnen van de nacht. Dan is het of het licht zich tot mij richt om met mij te spreken. Als ik sterf, o God mijn Heer, ken ik u, bestaat gij ook niet meer.

Ja, dat zijn zo van die dingen, die je toch gemakkelijk kunt begrijpen. Wanneer het bewustzijn verdwijnt, verdwijnt God. Hij bestaat voor jou niet meer. Maar wanneer het bewustzijn blijft, bestaat God voor jou. Wij weten niet wat de Schepper is, die alles heeft voortgebracht. Maar één ding staat wel vast. Wanneer je je leven bekijkt en je bent eerlijk dan moet je zeggen dat er een hele boel dingen gebeurd zijn, waaraan jezelf eigenlijk weinig hebt bijgedragen. Ik heb er misschien veel mee gedaan, maar dat zijn van die toevals producten en het was of het zo gaan moest.

Er bestaat een soort scheppings-schema. U kent waarschijnlijk die oude legende wel van de vrome man, die altijd zei van God, waarom dit en waarom dat? Het speelt in de moslimwereld bij Bagdad. Hij was steeds aan het zeuren, maar hij was erg vroom. Op een gegeven moment komt er een engel bij hem die zegt: God heeft mij gezonden om je te laten zien wat de wereld is. Hij nam hem mee en zette hem boven op een minaret en zei: kijk nou! De man zag ineens alle straatjes, hij zag die stad als een geheel. Dat had hij nog nooit gezien. Ze gingen nog een eindje hoger, een paar honderd meter en toen zag hij wat eigenlijk een knooppunt was van allerlei wegen. Lange die wegen zag hij nog heelvaag de beweging van allerlei voertuigen en mensen. Hij zei er nu iets van te begrijpen. Je hebt nog niets gezien, zei de engel en nam hem mee tot halverwege de maan! En zei: kijk nu weer naar Bagdad, ik zal zorgen dat je het goed kunt zien.

Je zag Bagdad, maar het was geen stad meer, het was een tapijt. Het verkeer en alle beweging van mensen dat waren draadjes, die zich door elkaar heen vlochten tot een wonderlijk patroon. Zie je, zei de engel tegen de man terwijl hij hem terug bracht, zò werkt Allah, hij weet het, wij zijn de draadjes waarmee hij het petroon vlecht.

En daarmee is eigenlijk heelveel gezegd. God werkt door mij. Want ik ben en wat ik doe is mede een gebeuren dat in het Goddelijke plaats vindt. Maar daar staat het niet apart, het is niet mijn beleving en mijn doen en mijn zoeken en mijn falen misschien, maar het is heel iets anders geworden. Het is het sãmengaan van allerlei factoren, waardoor de voortdurende golving van opkomst en verval wordt gehouden en zo, in een voortdurende vernieuwing worden alle mogelijkheden van de schepping getoetst aan een schijn van werkelijkheid.

Wanneer u dus leeft, dan kunt u wel zeggen, dat is mijn lot of misschien mijn noodlot, maar dat noodlot behoort bij uw wezen. Er zijn

zijn krachten in u, die u sturen. Ook wanneer je geest bent. Er zijn dingen die je niet en die je wel kunt. Al datgene wat je kunt doen dat stuurt je steeds weer in een bepaalde richting van beleving, van ervaring, van gevoel. En ál die dingen bij elkaar, die maken je eigenlijk tot de vertegenwoordiger van God. Daarom is het ook helemaal niet zo dwaas dat wij ons op God beroepen wanneer we iets zijn of wanneer we iets doen.

Nu is het natuurlijk allemaal heel leuk als je het zo vertelt. Dan zeg je dat je dus eigenlijk gestuurd wordt. Is waar! Tot op zekere hoogte, maar het is waar. Maar je kunt het ook een beetje anders bekijken. God leeft in mij, ik ben verbonden met God, anders kan hij niet sturen. Maar als ik in de kern van mijn wezen ga kijken, dan komt er een ogenblik dat ik niet meer denken kan. Ik beleef nog wel iets, want ik heb gevoelens, die later blijven doorklinken, doorsudderen in mij, maar eigenlijk kan ik niet zeggen wat ik beleefd heb.

Sommige mensen zeggen dat er een licht was of een enorme vreugde, maar zelfs dat is alleen maar een poging om iets te benaderen wat in innerlijk bestaat. Iets wat je voor een ogenblik als het ware aantapt en wat je dan toch weer terug doet keren naar de beperking, die je bent. Wanneer ik nu zeg: dat is alleen maar Licht of alleen maar God, dan vergeet ik één ding.

Ik ben déél van God, anders zou dit Licht in mij niet bestaan. Anders zou die stilte er niet zijn. Ik ben deel van een oneindigheid. Alle scheppende kracht van die oneindigheid is dus nu in mij vertegenwoordigd. En als je dat zo ziet, waarom zou je dan niet in jezelf een beroep doen op die kracht, die in je leeft. Je kunt die kracht geen opdrachten geven, want als die opdracht exact wordt, dan zou ze wel eens in strijd kunnen zijn met datgene waarvoor jij leeft of waarvoor een ander leeft. Daar kun je dan niets aan veranderen, je kunt er niets aan doen, maar het hoorde bij het grote schema.

Maar wanneer je zegt: Heer, geef me de kracht om een ander te helpen, dan is dat zeer algemeen uitgedrukt. En als je dan diep in jezelf tot rust komt en je voelt die energie in je als het ware, dan kun je die kracht ook naar buiten brengen. En dan zul je misschien een zieke willen genezen, maar die ziekte die hoort nu toevallig bij datgene waarvoor die mens leeft, dan genees je hem niet. Maar wat je hem dan waarschijnlijk wel kunt geven: een grote innerlijke vrede, het vermogen om te leven met zijn ziekte bij voorkeur.

Ik wil maar zeggen dat je God in je kunt laten spreken. En dan kun je daardoor zelfs meer bewust een directe uitwerking van de wil Gods worden. De meeste mensen zijn dat wel, maar ze zijn er zich niet van bewust. Ze zeggen: waarom moest mij dat nu overkomen en waarom zijn de anderen zo tegen mij? Ik begrijp er niets van, ik ben altijd zo goed geweest en het gaat mij altijd maar slecht.

Ik kan die dingen, menselijk gezien, begrijpen. Er zit niets achter. Er zijn dingen, die kunnen niet. Die horen niet thuis in het totaalplan van de eeuwigheid. Dan zou het draadje leven, dat jij weeft, buiten het patroon geraken. En uitgerafeld moeten worden. Daarom beleef je die dingen. En wanneer je diep in jezelf zoekt, dan vind je ook de kracht om die dingen te dragen, om er iets goeds mee te doen in plaats van iets verkeers. Om aan jezelf te beantwoorden, zoals je diep innerlijk weet te zijn, zonder gelijktijdig de hele wereld daarmee naar je hand te willen zetten. Want laten we één ding niet vergeten, voor veel mensen is God macht. En heel veel mensen denken, dat het Gods wil is dat zij macht bezitten, maar dat is eigenlijk een illusie. Je kunt staatsman zijn en een beroerte krijgen, wat doe je dan met al je macht? Je kunt generaal zijn en miljoenen doden ver-

oorzaken en als je kiespijn hebt dan zul je er mee moeten leven tot de tandarts er iets aan heeft gedaan. Jij gaat dood en dan is er niemand meer die op je bevelen aan komt rennen en: jawel generaal, tot uw dienst generaal en uw bevelen zullen worden uitgevoerd, generaal! Dat zijn de dingen, die de mensen vergeten.

Er zijn heel veel dingen op aarde, waarvan mensen denken dat zij heel verkeerd zijn. Hoeveel mensen hebben er bijvoorbeeld niet nog steeds een hekel aan Hitler. Ik kan mij dat begrijpen, maar denk nu even na. Wanneer deze man niet in staat was geweest om met zijn woorden de mensen als het ware te betoveren dan had hij nooit iets bereikt. Zijn woorden werden tot macht, werden misbruikt vanuit ons standpunt.

Maar wat er gebeurd is, was gelijktijdig deel van een patroon van verval, omdat de wereld in een proces van vernieuwing is geraakt. Je kunt niet zeggen dat het alleen zijn schuld was. Wanneer er iets gebeurt dat je kwaad vindt dan kun je zeggen dat God er ook bij betrokken is. Maar als je zegt dat er iets goeds gebeurd is, dan kun je je wel op je borst kloppen, maar er is iets anders dat er ook een rol bij speelt.

Je bent niet zelf zonder meer goed of kwaad. Je intenties, ja die zijn van jezelf. Maar al dat andere is bijna onvermijdelijk. God leeft door u. U bent de uitdrukking van een scheppend werken. U bent in de tijd en door vele levens heen waarschijnlijk een bepaald element en een zekere nadruk die nodig is om aan het geheel zijn betekenis te geven. Kijk maar eens naar een schilderstuk. Soms kun je door de kleuren tegen elkaar te zetten vormen laten spreken of bepaalde indrukken wekken. Maar er zijn gevallen bij, dat je zegt: nee, hier heb ik een zwarte lijn nodig.

Dan moet je niet zeggen dat een zwarte lijn zo lelijk is, zo negatief. Want zonder die zwarte lijn zou het beeld niet spreken. Wanneer je een soort schilderstukje maakt zoals de mensen dat vaak doen, een soort foto in verf met enig idee op de achtergrond, dan heb je schaduwen nodig en lichtglansen. Anders spreekt het niet. Misschien is onze God ook een soort schilder. Hij heeft het duister en het kwaad nodig om bepaalde uitingen van zijn wezen af te zetten, om ze duidelijker naar voren te laten komen. Hij heeft ook lichtglansen nodig. Zonder dat licht zou als het ware alles vlak zijn geworden.

Er zou geen leven in zitten. Als u kijkt naar de antieke schilders die meer tijd hadden, die natuurlijk ook meer naturalistisch werkten, dan valt op hoe hun behandeling een weergave van materiaal is. Je kijkt naar tin en je ziet de zachte gloed, de wat grauwe verduistering waar schaduw komt. Het glas, het lijkt of je er doorheen kijkt, het licht glimmert er als het ware doorheen. Het schittert erop.

Als je al die dingen zo eens bekijkt dan zeg je ja maar, daardoor is het juist geworden wat het is. Dan kun je ook andere dingen nemen. Dan kijk je bijvoorbeeld naar de hoekige lijnstelling van iemand als een Toorop en dan kun je zeggen ja, wat is dat nou. Door die scherpe hoeken, die scherpe contrasten die erin zitten, spreken de dingen die hij uitbeeldt. God heeft ook contrasten nodig. Wij, in ons leven zijn de uitdrukking van Gods werk. Daarmee heb ik geloof ik duidelijk gemaakt dat het geheel van de historie en van de wereld niet alleen maar van mensen afhangt. Dat het deel uitmaakt van een schema dat uitreikt boven alle ruimte en tijd, zoals u die kent. En laten we nu terugkeren naar uzelf. Als u leeft en u ziet de schoonheid, als u door deze prille, nog aarzelende lente heengaat en u wordt getroffen door de vele tinten groen, u ziet de bloesemplekken, dan zegt dat u iets.

Voorals als de zon erop schijnt. Dan maakt het u een beetje blij, een beetje lente-achtig. Wie zegt u dat God niet ziet door uw ogen. Uw reactie is deel van zijn werk. En wanneer u wanhopig bent en u schreit, wie zegt u dat niet de Schepper met u schreit. Niet om de tranen zonder meer, maar omdat'reen accent is wat zijn werk nodig heeft. En als je dat gaat begrijpen dan zeg je ja, eigen leven moet ik eigenlijk leven vanuit het licht dat in mij is. Ik moet werken vanuit de kracht die in mij bestaat.

Dan moet je nog een stap verder durven gaan en zeggen: niets wat ik doe, heeft in zichzelf betekenis. Het vindt zijn betekenis eerst door al datgene wat het met het andere te samen vormt. Het lijkt zo erg socialistisch. Het gaat om de gemeenschap en niet om het individu. Dat is een eindconclusie. De gemeenschap kan niet bestaan zonder het individu, zoals de deugd niet kan bestaan zonder de misdaad en de poging tot zelfstandige eerlijkheid niet kan bestaan zonder de bedriegelijkheid van een lands staatvorm.

Die contrasten zijn gewoon nodig. Onvermijdelijk. Dan zeg ik : wanneer ik ga beseffen dat God er is, in mij, dat rond mij overal God werkt, dat het bewegen van alle dingen tot zelfs een auto die over een weg gaat, een deel is van een groot schema. Kun je dan misschien ook zeggen dat alle dingen tot mij spreken van God, maar in mij spreekt God tegen alle dingen. Door ze te kennen, door ze waar te nemen. Door ze vorm te geven, erop te reageren of reacties uit te lokken. Ik wil er niet verder op doorgaan, maar als u commentaar heeft op dit ogenblik, bent u welkom.

+ U zei dat God contrasten nodig heeft, zou je niet moeten zeggen dat de mens hem in zijn contrasten erkent?

- We weten niet of God contrasten nodig heeft in de zin waarin wij dat beschouwen. Maar het is duidelijk dat als je een denkbeeld uit je de delen waaruit het is opgebouwd, naast elkaar moet zetten. Anders wordt het niet zichtbaar, niet kenbaar. Je moet als het ware wat in je leeft en wat je waarneemt en wat je kent, samen groeperen totdat het zinvol wordt.

Ik neem aan dat God dat in zijn schepping doet. Er zijn er bij ons, niet allemaal, die zeggen: God kent zichzelf door het aanschouwen van zijn schepping. Ik weet niet of het waar is. Ik ben niet zo "ouwe jongens" met God. Wanneer er een hele tijd iets in je leeft en je kunt het niet naar buiten brengen, dan wordt het als mens en ook als geest een soort belasting voor je. En als je het tot uiting brengt dan kun je het werkelijk overzien en waarderen. Misschien dat God de dromer is, die droomt te weten wat hij is wanneer hij wakker wordt.

Dat is iets wat mij weer veel dichterbij de werkelijkheid schijnt te staan. Hier wordt gezegd: is het niet voor de mensen nodig. Ik weet het niet. Wanneer we het bewustwordingsproces van de mens bekijken dan zeg ik ja. Want bewustwording betekent leven tussen tegenstellingen. Anders is bewustzijn en waardering in feite niet mogelijk. Voor ons zijn de schaduwen nodig, zo goed als het licht. Of dat voor de schepper ook zo is, blijft een vraag. Maar in het geheel van de schepping vinden wij voortdurend bepaalde symbolen. Kijk nu eens naar een atoom van het eenvoudigste af van waterstof tot het meest ingewikkeldste toe. Wat zich daar afspeelt, lijkt precies op wat er in het heelal gebeurt. Waar je de afstanden in lichtjaren meet. En niet in het onmeetbaar kleine dat bijna niet kan, omdat de afstand te groot is. Maar het herhaalt zich. Wanneer wij kijken naar opgang en val bijvoorbeeld van volkeren, van culturen en wat je allemaal meer wilt, alleen al op aarde, dan zie je ook datzelfde probleem weer opduiken. Er is een beschaving, heel vroeg, hoofdzakelijk in de gebieden van de Stille

Oceaan. Dat wordt een jagersbeschaving hoofdzakelijk. Maar ze valt weer uit elkaar en wanneer ze uitelkaar valt in tegenstellingen, conflicten in feite, wat komt er uit voort? Atlandius. Wat zijn de Atlandiërs? Atlandiërs zijn mensen die beginnen met handel te drijven. Die daardoor geconfronteerd worden met behoefte aan kracht. Die kracht ontwikkelen tot macht. Het waren zo eigenlijk de grootste handelaren en de grootste slavenhouders geworden van een prehistorisch tijdperk. Dan kun je verder kijken. Babylon heeft hetzelfde doorgemaakt, Egypte heeft hetzelfde doorgemaakt, Rome heeft hetzelfde doorgemaakt. En ook deze moderne beschaving maakt op het ogenblik een periode van iets dergelijks door die in vele opzichten toch doet denken aan opkomst en val van het Romeinse rijk.

Wanneer je dat goed bekijkt zou je dus zeggen dat er een schema is. Dat schema herhaalt zich steeds weer. Maar achter dat schema zit ook een voortdurende ontwikkeling verborgen. Want wat gebeurt in Babylon is niet precies gelijk aan wat gebeurt in Egypte. En opkomst en val van Egypte is weer niet te vergelijken met de gebeurtenissen en bevindingen van Rome in zijn val en zijn nederlagen.

Wanneer je dat gaat begrijpen, dan zeg je dat er gelijktijdig een ontwikkeling en een herhaling is. Die herhaling blijkt voor te komen in vorming van materie bij voorbeeld, zogoed als in psychische processen, ja zelfs in innerlijke processen van de mens. En dan krijg ik het gevoel dat je zegt dat er een regel is en die regel schijnt ons mee te voeren van ons ene bestaan naar het andere.

Wij zijn een functie daarin. Wij zijn het kleinste deeltje dat ontsnappend uit zijn omloopbaan in het atoom, wordt ingevangen door een ander atoom en dáár dus weer wijzingen en veranderingen of instandhouding mogelijk maakt. Wanneer je die dingen overziet, dan geloof ik dat je moet zeggen: ik weet niet precies waarom God dit doet. Ik weet alleen dat hij met zijn regels, met zijn wetmatigheden voortdurend aanwezig is in alle bestaan, ook in het onze. Wanneer ik daarnaast dan zie de onzegbare waarde die in de kern van de geest, ook in de kern van de mens zijn geweven, dan zeg ik dat is voor mij een directe relatie met God, dat is als het ware het stuur achter haar. Maar als ik mij daarop beroep heb ik deel aan de energie waarmee God het gebeuren bestuurt.

En dan leeft God door mij in de wereld zoals ik die ken.

+ De God komt in uw verhaal over als een persoon of ziet u dat anders?

- Als een bewustzijn. Als een wezen dat, zij het misschien niet op onze wijze, schijnt te denken. Een structuur en wanneer ik hem aanspreek als iets wat een persoonlijkheid is, dan doe ik dat omdat je als mens geneigd bent alles te vermensenlijken. En als geest geneigd bent om alles te zien als toch weer een weerspiegeling van je eigen geestesbestaan.

We trekken de dingen naar ons toe om ze zo althans enigszins benaderbaar te maken. Maar gelijktijdig moeten we toegeven dat het allemaal schijnbeelden zijn, die niet de werkelijkheid weergeven.

+ onduidelijke vraag.

- Wanneer in mij een stuurapparaat is van God, dan moet ik aannemen dat er een wisselwerking bestaat. Hoe zou God anders weten hoe hij mij besturen moet, nietwaar? Als je een robot hebt en je moet hem sturen, dan wordt dat heel moeilijk tenzij je er vlak bij bent, dan gaat het wel. Wanneer de robot over waarnemingsorganen beschikt, waar door ik in staat ben te zien wat die robot doet en misschien te horen wat er gebeurt in zijn omgeving en daardoor de reacties van die robot kan bepalen. Ik neem aan dat God dus deel heeft aan ons

leven. Ik neem aan dat ál wat we zijn en wat we doen op de één of andere manier teruggaat tot de bron, waaruit onze levenskracht voortkomt. In hoeverre dat betekenis heeft en wát het is, ja misschien dat je God kunt omschrijven als iets van xxx megabits, terwijl je zegt dat de mens in feite in zijn hele leven de inhoud van misschien één bit geeft en niet meer. Maar in een computer is de inhoud van elke bit belangrijk omdat daardoor de reacties en dus het eindresultaat van al die megabits mogelijk wordt.

+ Wat is de zin van ziekte die bij de mens hoort?

- De ziekte die bij een mens hoort kan het resultaat zijn vorige ervaringen, punt één, twee van bepaalde fouten of afwijkingen of onevenwichtigheden misschien. Tot zover zullen we het waarschijnlijk met elkaar eens zijn. Maar wanneer nu een onevenwicht wordt gecorrigeerd, dan is dat niet altijd prettig. Omdat dan een afremming of een versnelling ontstaat, waar een lichaam op zichzelf niet op gerekend heeft. Het resultaat is een ervaring die buiten de norm ligt.

Dat kan dan, menselijk gezien, een ziekte zijn, het kan een tekort zijn van iets of een teveel, het kan een extra belasting zijn of een onvermogen tot handelen. En wanneer je die dingen nu bij elkaar voegt dan zeg je dat het dus nodig is om als het ware datgene wat die mens representeert in evenwicht te houden. Dat betekent dat een ziekte bij een mens kan horen. In feite geestelijk een stabiliserende invloed vertegenwoordigt waardoor hij zijn werkelijke betekenis en waarde kan blijven behouden. En als je dat zou veranderen, dan zou je dus niet alleen die mens veranderen, maar eventueel zijn lot, zijn bewustzijn en al wat ermee samenhangt.

Maar je zoudt ook de samenhang tussen die mens en al het andere wat er is, verstoren. Daarmee zou het geheel zich opnieuw moeten aanpassen. Bij de wetten van harmonie komt één zinsnede voor die hier van toepassing zou kunnen zijn: wanneer op één plaats in het Al één deel energie wordt weggenomen, zal een vergelijkbare reactie plaats moeten vinden in een ander deel van het heelal. Want dáár, waar geen evenwicht bestaat, stort alles in en is chaos het resultaat.

+ vraag over genetische manipulatie en hoe we daar mee om moeten gaan.

- heel eenvoudig. Laat die mensen maar. Ze zullen door hun eigen supermensen worden uitgeroeid, maar die kunnen weer niet overleven, want als je een ziekte uitroeit ontstaat er altijd weer een andere ziekte.

+ vraag over de willekeurigheid van de vergelijking van het draadje enz.

- voor het draadje is het willekeurig, omdat het het patroon niet beeft. Maar als je het patroon ziet, dan wordt de onvermijdelijkheid van de gang van het draadje zichtbaar. Kijk, als God het mij leert, dan ben ik gebonden aan een weg die door die God voor mij is bepaald.

Alleen zó kan ik God als het ware doen leven op mijn niveau van bestaan.

Maar daarbij heb ik ontzettend veel keuze-mogelijkheden. Een mens heeft een levensweg. Je kunt eens een keer afslaan, maar je komt toch op het oude pad terug. Je zult dat pad moeten gaan tot je het einddoel bereikt. De één doet het langzaam, de ander doet het snel, de één loopt graag in de schaduw, de ander in de zon, de één loopt langs de kantjes, de ander loopt liever op het midden van de weg, de één kijkt naar de anderen, die de weg gaan en de ander loopt in gedachten eraan voorbij. Dat zijn eigen beslissingen die u neemt. De één kijkt naar alles om zich heen en zegt wat is het leven mooi, de ander kijkt misschien naar al datgeen wat hij verwacht en wat er niet is en zegt wat is het leven slecht. De mens maakt dus die levensweg zelf tot iets wat zuiver persoonlijk is wat zijn eigen ervaring betreft. Maar ten aanzien van zijn werking op de buitenwereld kan hij niets veranderen. Je kunt een mens het leven redden, maar kun je voorkomen dat hij kort

daarop omkomt? Dat kun je niet. En dat is dus gewoon de kwestie. Onze vrije wil is beperkt, maar voor ons eigen gevoel zeer omvangrijk. Want wij beseffen de grenzen niet van het pad waarop we lopen. En zo kunnen we zeggen dat we een vrije wil hebben en ook hebben we persoonlijke aansprakelijkheden, maar zodra we willen gaan buiten het pad dat we moeten gaan, dan lukt het niet, dan kunnen we niet. Dan blijkt het onmogelijk. Dat pad loopt van het begin van de schepping tot het doven van het laatste licht. Je zit op dat pad en dat pad heeft allerlei mogelijkheden. Het schijnt dus dat op het punt van reïncarnatie het een groot aantal keuze-mogelijkheden pleegt te bieden, maar je bent zodanig geconditioneerd dat je al een deel ervan links laat liggen.

En uit de rest kies je dan wel, maar daarmee ga je verder in een bepaalde richting. Niet noodzakelijkerwijze vergelijkbare belevingen, maar wel dezelfde betekenis voor je omgeving en laat ik het zó zeggen. (niet oververtellen) Je medium is in een ver verleden onder meer een zwerfende heilige geweest in een deel van India en heeft daar voor zijn volgelingen gepreekt en zichzelf ook tegoed gedaan aan de producten van die wijsheid. Daarna heeft hij andere levens gehad, maar hij is steeds bezig gebleven met veranderen, met leren. Schijnbaar hoort dat bij zijn lot, je kunt al die incarnaties nagaan. Een andere keer is hij juist weer een filosoof geweest in Rome, bij één van de zogenaamde bewust-armen, Franciscaners van het heidendom, daarna is hij weer edelman geweest, maar had, ongeacht zijn roofzuchtige neigingen toch ook weer de behoefte om de mensen te helpen. Hij heeft bepaalde ontwikkelingen in Schotland op gang gebracht.

Daarna is hij abbé geweest en ik wil niet instaan voor alles wat er in de biechtstoel gebeurd is, maar ik denk toch dat hij veel gelovigen weer een nieuwe visie heeft gegeven. Het geloof en zo kun je dat doortrekken. En dan zie je dus dat hij in al die levens wel zeer verschillende rollen speelt, maar dat hij in elke rol die hij weer aanvaardt toch weer ongeveer hetzelfde doet op een heel andere manier soms, maar de werking is als het ware de uitstraling van iets dat hem persoonlijk over het algemeen niet zo sterk beroert, maar waarbij hij het gevoel heeft zichzelf te vervullen door ook voor anderen iets te betekenen.

Vertelt u dat nu liever niet door, ik had één van u ook kunnen nemen maar dan krijg je natuurlijk van: en hoe zit het eigenlijk met mij. En dan wordt het veel te persoonlijk. Ik wilde alleen duidelijk maken dat er wel een grote mate van wilsvrijheid is, maar je hebt een zekere taak, noem het zó maar en die taak zul je steeds in elk leven, telkens op een andere manier misschien vervullen. Want dat is hetgeen dat je door de eeuwigheid heen, bent. Dat is God, zoals hij door jou leeft in allerlei omstandigheden. En toch ergens zichzelf blijft in dat ene deel dat hij in jou heeft gelegd als levenstaak.

We moeten heel goed begrijpen dat het belangrijkste voor een mens en voor een geest is, dat die kracht in jezelf schuilt. Daar kun je niet aan ontkomen. Die kracht te benaderen, aan te voelen, herkennen kun je ze niet, menselijk niet, maar aan te voelen, er als het ware mee te leren leven, is een heel belangrijk ding. En misschien nog belangrijker is de wetenschap dat je een beroep kunt doen op die kracht, dat die kracht door jou werkt, door jou manifesteert. Niet omdat jij het wilt, want je wil kan nooit het hele patroonrondje aantasten. De kracht en de bedoeling die jij hebt, in dat patroon inbrengt zonder het te veranderen. Waardoor voor degenen, die er deel van uitmaken de betekenis verandert zonder de samenstelling aan te tasten. En dan is het makkelijk genoeg om te zeggen: laten wij opstijgen naar de sferen,

ja, mensen doen dat heel graag, maar als een mens ontdekt dat hij op aarde geen voet aan de grond krijgt begint hij te zweven. Dan beroept hij zich op dingen die hij niet weet om te verklaren waarom hij niet slaagt in het weten van de dingen, die hij nodig zou hebben. Er zijn sferen, natuurlijk en verschillende graden van bewustzijn en van beheersing en van bereiking ook van geestelijke bereiking. Die graden zijn eigenlijk dingen die mensen maken. We zijn allemaal gelijk, alleen zijn we allemaal anders.

Datgene dat mij anders maakt dan een ander maakt mij niet beter, want die ander heeft weer andere dingen, die ik niet eens kan beseffen. Het zamenvloeien van al die dingen, dat is het enige dat belangrijk is. En wanneer u een volgende keer weer eens hierover komt te praten, dan zou het mij heel interessant lijken om nu eens een keer niet te praten over God leeft door mij of hoe zien wij God, maar er eens over te praten: hoe leven wij met ons begrip van God en waarom. Dan komen wij op een vraag terecht die veel belangrijker is en veel gemakkelijker is en veel beter te benaderen.

Wanneer wij kijken naar God zoals hij gepredikt wordt is hij vaak niet veel meer dan een verhalen-figuur. In vele verhalen is hij een machtsfiguur, een soort koning. In heel veel gevallen maakt men uit God iets waarmee men zich vereenzelvigen kan. Om daardoor zich te verheffen boven datgene dat men in andere bron veronderstelt te weten en te zien. En daarmee verwarren we dan de kracht die in en door jou ook leeft.

Maar de hele historische ontwikkeling van God en Godendom op zichzelf is al interessant genoeg. Maar nog interessanter is het dat mensen, die nog niet aan een God dachten, voor wie het hiernamaals een term was die ze niet eens kenden, toch ergens in zich een soort resonantie hadden met andere zaken, dingen die ze niet konden zien ze gelijktijdig weer beslissend maakten voor de dingen die ze deden. Uiteindelijk wanneer ze ook niet in een God geloofden en maar heel vaag in voorouders of in stamsymbolen en verbodsbepalingen.

Die hebben altijd hun koers, hun jacht, waar ze zouden verblijven, waar ze weg moesten trekken laten bepalen door wat zij tekenen noemden. Wat voor hen eigenlijk een soort innerlijke weergave was van een soort Goddelijke wil of bestemming. Zonder dat zij God kenden. Iemand heeft eens gezegd: menig atheïst is een vromer deïst dan alle theologen bij elkaar. Omdat er in zijn erkenning van God eigenlijk de mens maakt tot het symbool van die God, maar gelijktijdig in die mens die God aanvoelende, probeert meer mens te zijn en dus een juiste uiting van God.

+ Vraag over atheïsme.

- De juiste oorzaak van atheïsme is altijd deze geweest: dat men zich niet zozeer af wil zetten tegen God als wel het misbruik dat van zijn naam wordt gemaakt. God is dood als voorstel. God wordt steeds vager. De Heer der Heerscharen die zelfde en wiens gezag onaantastbaar was, is al lang overleden, hoor. Maar goed ook met al die presidenten zou hij al maar blijven zalven. Het beeld van God is gestorven. Dat kunnen we rustig zeggen. Maar het wezen van God is nog steeds aanwezig.

+ Onverstaanbare vraag.

- In de eerste plaats heeft hij niet gezegd: Koninkrijk maar Rijk, Koninkrijk is een vertaling, en in de tweede plaats heeft hij weer willen geven dat Gods macht op aarde voor een mens niet benaderbaar is. God zal niet óver de mens regeren, maar dóór de mensen. Daarom heeft hij gezegd: het Rijk is in ulieden! Het Rijk mijns vaders, niet het Koninkrijk. Vertalingen vertonen vaak afwijkingen omdat het dan

meer aanvaardbaar was voor de gezaghebbers van die tijd. Het ergens wèl of niet plaatsnemen van het kleine woordje niet kan de hele zin veranderen in zijn tegendeel. En dat is verschillende malen gebeurd. Ook zelfs al in de tijd dat de evangeliën geschreven werden. Je moet één ding goed onthouden. Wanneer een mens woorden van een ander citeert, doet hij bewust of onbewust dit om zijn eigen mening te bevestigen.

+ vraag over het diepere of vlakkere verloop van reïncarnatie.

- Menselijk bekeken hebt u gelijk, maar laat ik het zó zeggen: Om staatsman te worden moet je in een vorige incarnatie toch wel een hele gemene dief zijn geweest. Om nu miljonair te worden moet je een bedelaar geweest zijn, die de hardvochtigheid van de mensen heeft ervaren. Dus dat zit er wel in. Het zijn de uitersten waarom het gaat. Dat is gewoon de bewustzijns aanvulling.

Het geheel blijkt zich om één as af te spelen. Het is de às die de weg is, die God legt, de beleving en de uitwegspogingen zullen zich er altijd omheen winden. En kunnen daarbij tot grote uitersten komen. Bij de één is het misschien weer wat gelijkmatiger, bij de ander is het weer zeer extreem. Degeen die in één, twee, drie incarnaties een groot strijder en een driftkop geweest is, moet uiteindelijk een incarnatie krijgen als een stotterend, zeer nederig mens.

Je kiest voor die incarnatie, met of zonder beseft wat ze betekenen. Het laatste ligt dan weer aan de geestelijke wijsheid zou ik haast zeggen. Die je dus hebt opgedaan en geestelijk is vastgelegd. Het is de conditionering van een vorig leven, die méé bepalend is voor de keuze van een volgende incarnatie. Daarbij wordt rekening gehouden met het feit, dat het geestelijk bewustzijn binnen de reeks keuze mogelijkheden de meest juiste keuze waarschijnlijk maakt.

Je kunt natuurlijk een keuze maken die niet de beste is, maar dan blijkt ze emotioneel niet de beste te zijn. Gelijkzeitig blijkt ze dus een aantal belevingsnoodzaken met zich te brengen in het gezin of daar buiten, waardoor die persoon toch weer een aanvulling krijgt op een vorig bestaan. Dus het één sluit het ander niet uit.

+ vraag wat er gebeurt tussen twee incarnatieperiodes in?

- om het heel eenvoudig te zeggen: in de periode die ligt tussen twee incarnaties moet je leven met dat wat je bent zonder de mogelijkheid dat te ontkennen. De wijze, waarop je dit doet is bepalend voor de vraag of je in een lichte wereld of in een duistere wereld leeft. Duidelijk genoeg, dacht ik.

Ik geloof dat we aan het einde toe zijn, maar voordat we gaan zou ik nog dit willen zeggen:

het maakt niet uit wat je denkt of wat je gelooft, het enige wat belangrijk is, is wat je bent. Dat wat je bent, is deel van God die door je leeft. Al het andere is de verschijningsvorm die jij daarvan beleeft. Een mens kan niet zondigen tegen God. Hij kan alleen zondigen tegen zichzelf doordat hij handelt tegen zijn eigen begrippen.

Een mens kan geen verdiensten vergaren voor God, zoals dat dan heet. Vooral als het om nalatenschappen gaat voor kerkgenootschappen. Het gaat er hoofdzakelijk om dat je voor jezelf zekerheid krijgt door datgene wat je doet. Niet dat die zekerheid belangrijk is, maar wel wat je doet. Je hele leven is veel vrijer dan de mensen denken. Het wordt door jezelf bepaald. De angst, die je aan de ene kant koestert voor zonde en schuld en de behoefte die je hebt om deugdzaam te zijn en verdienstelijk, och dat zijn eigenlijk dingen die hebben met jou te maken. Maar als je je innerlijke stem volgt, dan is dat in het algemeen voor jou wel de juiste oplossing. Maar je moet altijd wèten wat je zelf bent en dat kun je nooit doen door jezelf te ontleden. Je kunt het alleen

doen door terug tekeren in jezelf en daarbij alle denken als het ware te vergeten. In die schijnbare vergetelheid beleef je werelden die niet uitdrukbaar zijn. Maar die als gevoel, als stemming en zelfs als hernieuwde combinatie in je bestaande en hernieuwde gedachtenwerelden aanzijn geven aan een juistere beleving van het bestaan. Wees niet bang voor het leven, wees niet bang voor de dood. Het zijn dingen, die onvermijdelijk zijn. Leef dan het Leven en besef dat de dood de geboorte is van een ander bestaan. Wanneer je deze dingen onthoudt dan kun je zeggen dat je een verbinding bent tussen het begin en het einde. God levend door mij \ tekent zo begin en einde tot één geheel.

Wie zover komt dat hij dát kan ervaren, die hoef ik geen goede wensen meer mee te geven. Dan beleeft u het voor ù goede en juiste als vanzelf. Maar als u nog niet zover bent dan wens ik u toch altijd weer het beste en voor de rest een goede avond. Wat mij betreft dacht ik het onderwerp hiermee besloten te hebben...

+ Mag ik nog één vraag stellen? Het optreden van angstwekkende gestalten bij inkeren. Is dat een foute instelling of....

- Nee, dat is geen foute instelling. Je wordt geconfronteerd met angst die in jezelf leeft. Als je dan rustig verder gaat, verdwijnen die gedaanten weer, vluchten weg ook al zal je ze wel weer ontmoeten.

Een schrijver over het magische en esoterische heeft het ergens heel aardig omschreven in wat hij noemde: de wachter aan de poort. De confrontatie met je eigen angeten, die je moet erkennen voor wat ze zijn om verder te kunnen gaan, maar pas als je verder gaat kun je -in zijn boek dan- dansen met de reiën der engelen, de schoonheid zien.

Ik had reeds gesloten, dus ik hoef hier niet veel aan toe te voegen vrienden. Ik dank u voor uw aandacht.

Einde eerste deel.

26 april 1988 tweede deel.

Goede avond,

Het tweede gedeelte is voor de vragen en wij draaien er zo min mogelijk omheen. Dus begint u maar.

+ vraag over gedrag jegens een overledene tijdens diens opgebaard zijn.

- Wanneer u dat zou doen, zelfs in uzelf geconcentreerd zonder eventueel in de rouwkamer te zijn, dan is dat over het algemeen wel prettig.

Het geeft de overgegene het gevoel dat hij gemist wordt punt één, punt twee het geeft de overgegene de zekerheid die in u heerst, dat hij naar een betere wereld is gegaan en punt drie je zegt gewoon je zoekt het maar uit en als het je goed gaat, kom het me dan even vertellen.

+ Is het belangrijk iemand thuis in eigen omgeving te brengen?

- Mag ik een tegenvraag stellen? Als je een winterjas hebt, is het dan erg als je hem in de kast hangt als je 's zomers op stap gaat? Je hebt hem 's zomers niet nodig. Kledingstukken. Het lichaam is datgene waarmee je bekleed bent. Het maakt niet uit waar je bent, geef ze maar gedachten.

Die worden opgenomen door de geest. Met andere woorden het bewustzijn dat over is gebleven om te zien nadat het overtollige van het aarde geheugen is weggewist. Er zijn mensen, die hun hersens zodanig gebruiken hebben, dat ze een hele reeks gegevens hebben opgenomen die ze als geest absoluut niet kunnen gebruiken. Die vervallen dan met het lichaam. Alleen wat persoonlijk belangrijk is, blijft.

+ vraag over stervensbegeleiding.

- Het is belangrijk dat je als het even kan de stervende positief begeleidt. Op dat ogenblik namelijk is er nog voldoende binding. Zeg dan niet: o wat zullen we je missen of zo, maar zeg gewoon wat is het goed geweest.

Soms sterft iemand te plotseling om afscheid te kunnen nemen.

Zeg dan maar gewoon: ik hoop dat het je goed gaat en zoek het dan nu op het ogenblik verder in die werelden van licht, dan zul je wel iemand ontmoeten die je verder helpt, maar ik blijf aan je denken. Weet u er zijn mensen die roepen: was je maar hier, was je maar hier en dat moet je natuurlijk niet doen. 't Is begrijpelijk, hoor. Ja, ik heb er geen last van gehad. Bij mij zeiden ze allemaal: blij, dat hij opgedonderd is.

Hebt u daar last van gehad later?

Absoluut niet. Ik had er op dat ogenblik ook geen last van. 't Ligt er aan wat voor leven je gehad hebt. Verrek, wat moesten ze aan mij denken, die marskramer komt niet meer, klaar uit! Waarschijnlijk dacht die boer in Westfriesland ook: die vent komt niet meer, die durft niet meer omdat hij me veters voor m'n zondagse klompen heeft verkocht.

+ U zei laat eens horen hoe het met je gaat, hoe ervaren je dat?

- ineen droom, soms hoor je het, dat ligt aan de persoon zelf, kun je nooit zeker zeggen. In de meeste gevallen hou je er dan een herinnering aan. Dat je het gevoel hebt van een aangenaam contact met die persoon, soms met woorden erbij. Je hebt het idee dat je zo iemand hebt gezien maar hij was veel mooier of knapper en voor de rest heb je alleen het gevoel: het zit wel goed.

Maar wat er verder bijkomt ligt aan de persoon en de krachten waar hij over beschikt, het bewustzijn dat hij bezit, enzovoort, enzovoort.

Degeen, die het ontvangen moet, moet er ook voor openstaan. Er is een zekere mate van kracht voor nodig. De meeste mensen hebben toch wel een paar maanden nodig om een beetje op toeren te komen.

+ Als het erg vlug gaat, wat betekent dat dan?

- Als het vlug gaat, betekent dit dat er een heel sterke band is,

gewoon telepathisch en daardoor is die overdracht veel gemakkelijker. Maar die heeft waarschijnlijk vroeger ook al bestaan, zij het dat hij dan niet als boodschap werd gerealiseerd, maar dat is allemaal aanvoelen.

+ Mijn zwager stond nog boven aarde, toen ik hem al hoorde praten en er was toch geen bijzonder sterke band, ik vond hem gewoon aardig.

- Nou zit je weer even verkeerd te graaien. Wanneer iemand nog boven de aarde staat, zoals u dat noemt, wil dat zeggen dat hij heel waarschijnlijk nog banden onderhoudt met zijn lichaam en met zijn omgeving. Wanneer zo iemand zoekt naar een contactmogelijkheid en daar zit toevallig iemand met mediamieke kwaliteiten dan denkt hij nou, dan pik ik die maar.

U denkt dat ik het leuk vind om te praten over de dood, man er is mij nooit iets beters overkomen. Luister! Sedert mijn vader in een dronken bui met me speelde en mij liet vallen, had ik als enige mogelijkheid nog de handel, een figuur dat er uitzag als een model voor een S bocht aanduiding, dus ik liep met twee kasten tegelijk op mijn rug te sjouwen. En om dan aan de kost te komen in de tijd waarin ik leefde, was tamelijk moeilijk. En dan vonden de meeste mensen het dan ook nog leuk je een beetje uit te schelden of belachelijk te maken en vanwege de nering moet je dat dan nemen.

Hoeveel Godsdiensten ik niet officieel beleden heb, alleen omdat het wat opleverde, laten we daar niet over praten.

+ vraag over de lijn, die door al je levens heen loopt.

- U wilt weten welke lijn er door mijn levens heen loopt? Ik ben altijd bezig geweest met mensen. Ik ben een soort pastoor geweest in Frankrijk, ik ben herbergier geweest, iets noordelijker, ik ben in Holland terecht gekomen, de ellende wordt steeds groter en toen was ik dood.

+ Heeft u nog zin om hier nog een keer terug te komen?

- Laat ik het zó zeggen. Als je voor herhalingsoefeningen wordt opgeroepen, dan gá je.

+ Dus het is oproepen.

- Ja, het is je beurt bij wijze van spreke, het gaat niet meer verder in de geest. Maar als ik zie wat jullie voor situatie beneden geschapen hebt dan hoop ik nog enige eeuwen als geest rond te mogen wandelen.

+ je mag geen persoonlijke vragen stellen, maar kunt u misschien wel een boodschap doorgeven?

- u mag het rustig zeggen, u moet alleen niet denken dat ik u het antwoord geef.

+ als u aan mijn man wilt doorgeven: liefs van mij en de kinderen aan mijn man.

- Ik wil het wel een keer gaan zeggen, maar dat weet hij toch al. Jullie denken geloof ik, dat als je dood bent, je meteen seniel bent op de koop toe. Onthou nou één ding. Als je werkelijk van mensen hebt gehouden en mensen houden werkelijk van jou, dan wéét je dat! Dat hoeft niemand je te vertellen. Dan moet je natuurlijk zoeken naar alle middelen en mogelijkheden die je eerst zelf ontwikkelt voordat je vanuit die wereld kunt zeggen nou, ik ga er weer wat aan doen, maar je doet er wel wat aan. En als ze dan ook die kant uitkomen dan sta je al klaar en dan zeg je bij wijze van spreke: ha, die Joey! Ben je er ook, fijn. Laten we eerst samen eens een geestelijke borrel gaan drinken en dan zal ik je wel verder inwijzen.

Maar goed, ik zal de boodschap in ieder geval doorgeven zij het via, via omdat ikzelf op het oogenblik nog met andere werkzaamheden zit.

+ Hoe zit het eigenlijk in het Midden-Oosten? Klopt het, dat u daar was?

-O ja, het is een rotzooi van jewelste. Ja, ze komen er wel uit.

(maar dood! opmerking uit het gehoor) De grootste ellende is dat al

die lui denken we zijn in een heilige oorlog gevallen, kom, we gaan naar de houri's, zien ze mij staan!

+ Dat lijkt me erg teleurstellend.

- De teleurstelling ontstaat altijd wanneer de mens zijn eigen illusies voor werkelijkheid houdt. Waar dan ook en hoe dan ook. En wat zijn godsdiensten uiteindelijk anders dan georganiseerde illusies die opgevoerd worden, maar die in het hiernamaals weinig opleveren.

+ Wat is eigenlijk echte spiritualiteit?

- Echte spiritualiteit is leven vanuit je innerlijk, zelfs wanneer dat betekent dat je bepaalde lichamelijke impulsen of menselijke drijfveren moet overwinnen. Het is leven naar de juistheid die in je bestaat. En wat dat betreft heb ik geluk gehad in mijn laatste leven, ik zal het je maar meteen erbij vertellen. Heus, ik heb in de kerk gekniel gezeten en ik dacht moet het nog lang duren, maar gelukkig had de meid van de pastoor mij gezien. Dat was altijd goed voor een paar extra boterrammen.

De werkelijkheid is gewoon, heeldoodgewoon. Een godsdienst is alleen maar een systeem. Een systeem dat mensen ontwerpen, waarbij ze interpreteren en verder interpreteren tot er van de waarheid weinig is overgebleven. Maar kijk nou bij voorbeeld naar Jezus leer. Hij zegt: heb uw naasten lief, gelijk ik u heb liefgehad. En wat maken de mensen ervan? Mijn naaste moet mij liefhebben, gelijk Jezus mij lief heeft. Er zal wel eens een tijd komen dat er niets is, maar er zijn altijd wel ondernemers die dan weer iets gaan beginnen. Het eind van de godsdienst ontstaat pas als de dwaasheid in de mens gestorven is.

En als de mens beseft dat je God niet kunt omkopen. Zoals de strijd op aarde pas wordt uitgewist als bij de twee laatste mensen de één de ander begraaft. En zoals rechtvaardigheid pas dan ontstaat wanneer niemand meer spreekt over recht en gerechtigheid. Er zijn ontzettend veel dingen waar je ernstig over kunt denken, maar ik hou niet van ernst. Weet u, ik wist in mijn leven, dat ik belachelijk was, jullie weten het nog niet, kom je later maar lachen.

+ Maar u bent toch niet belachelijk aan de andere kant?

- Veel van wat je hier in alle ernst doet en denkt blijkt later ongeveer zoets te zijn als: de kat met de gieter water geven in de hoop dat hij groeit. Zo is het met veel zinloze dingen, omdat je een verkeerde voorstelling van zaken hebt. Waarde vriend en broeder, geef de kat rustig water, als je denkt dat het goed is. Later kom je er wel achter dat het niet goed was, heb je tenminste nog iets om over te lachen.

+ Ik kan mij wel andere dingen voorstellen om te lachen.

- Ja, de meeste mensen lachen over anderen, maar als je geestelijk bewust wil worden moet je leren om te lachen om jezelf.

Het heeft me wel enige moeite gekost. Maar dat komt ook, als ik naar de mensen kijk dan zie ik zoveel om over te lachen, dan vergeet ik mijzelf. Maar ik ben uiteindelijk zover gekomen.

+ Zal die oorlog in de Perzische Golf nog escaleren?

- Escaleren? U bedoelt ze zitten op de roltrap, ja dat duurt nog wel even. Maar ik denk dat de kans groot is dat over anderhalf jaar een gewapende vrede wordt gesloten en dat dit mede veroorzaakt wordt door het overlijden van drie belangrijke personen, waarvan de eerste waarschijnlijk binnen een maand of vijf zes. Ja hoor eens, of u nou van Komijne houdt of van Goudse, dat interessert me geen pest.

+ Verandert de mentaliteit daardoor?

- De mentaliteit verandert niet, zolang de mens zichzelf denkt te rechtvaardigen door zich voor te stellen dat hij het recht heeft om te doen waarvan hij eigenlijk beseft, dat hij het beter zou kunnen laten.

+ Maar heeft Perzië nog steeds voldoende mensen om in te zetten?
 - Het zijn vruchtbare volkeren. Ik denk dat het pas ophoudt, als de zeventigjarigen ook opgeroepen worden. Want dáár zitten al diegenen bij die het grootste gedeelte van het onheil veroorzaken. De meest gevaarlijke generaals zijn de heren die hun uniformbroek zitten te poetsen op een leren stoel achter de lessenaar zonder naar buiten te komen, behalve in een luxe wagen.

Dat geldt voor het Pentagon, dat geldt voor Nederland en dat geldt zeker voor gebieden in het Midden-Oosten. De mensen die anderen aanzetten om hun leven te riskeren en levens te nemen, zijn meestal degenen die in betrekkelijke veiligheid hun plannen zitten te maken. Er zijn drie soorten misdadigers. De eersten zijn degenen die regeren, wetten stellen waardoor ze aan de regering blijven. Als ze die wetten niet stellen worden ze afgezet en dan komen ze waarschijnlijk op hun eigen vorm van Neurenbergs tribunaal, de rechterstoel.

De tweede soort dat zijn de gangsters en de zakenmensen, die de zwaktes van de mens uitbuiten, overbodige dingen produceren, waarvan ze weten dat ze zinloos zijn omdat zij daardoor winst kunnen maken die ze op een andere manier niet te pakken kunnen krijgen. De derde soort mensen zijn degenen die met een revolver rondlopen en die roepen: handen hoog! Hier met je geld of die binnensluipen om het ergens weg te halen. En tussen al die misdadigers door loopt dan de gewone mens. Een groot gedeelte zou graag deel zijn van één van deze drie klassen en de mogelijkheid moet vinden of de moed niet heeft.

Dan blijft er ongeveer een tien procent over van de mensen die werkelijk goed zijn en het niet zouden willen en ook al zouden ze het kunnen doen. Als je het op de wereld bevolking omslaat, dan ziet het er al heel goed uit. Onthoud één ding: macht kan alleen daar worden uitgeoefend, waar slappelingen zich eraan onderwerpen. Als u kijkt hoeveel macht er op aarde is, dan moet het u werkelijk meevallen dat er nog vijf procent is op het ogenblik, die zich eraan onttrekken en dan zult u het met mij eens zijn dat als over vijf jaar dat is opgelopen tot tien procent, dat er een ontstellende verandering heeft plaats gevonden in het menselijk denken.

+ Hebben de sterren ook denkvermogen?

- Ja, maar ze denken zo traag. Als een ster praat met een andere ster en dat doen ze, hoor, met stralingsfluctuaties, dan duurt dat wel een paar jaren en dan moet het nog in de buurt zijn. Als het ver is dan kan het een eeuw per woord zijn, voor hun is dat een heel normale zaak.

+ Praten ze ook met de planeet aarde?

- Ze praten ook met de planeet aarde, maar meestal zijn dat geen sterren, het zijn meestal planeten. Binnen het eigen zonnestelsel gaat het aardig. Er zijn een aantal sterren die in de zon zijn geïnteresseerd en in haar kinderen. En die zeggen dan soms: hier ben ik. En soms zijn het vervelende omen, zoals de Rundster. Die ster die met gedachten kwispelt als hij uitstraalt: Sirius.

+ Kunt u daar iets meer overzeggen?

- Heeft ook zijn eigen beschaving, maar die zijn een beetje anders.

Omdat die ster dan zegt: ik wil de aarde wel iets van mijn gaven geven en van mijn denken, maar dan raken de mensen in de war. En ze raken ontzettend gauw in de war.

+ De Russen sturen een afvaardiging naar Venus toe, kan dat?

- Er is een kolonie. Ik denk niet dat ze daar de kans voor hebben omdat het heel vraagwaardig is of ze door die temperatuurlaag heen kunnen komen. Een geweldig hoge temperatuur tot 800 graden aan de buitenkant, die buitenste laag. Daarbinnen zijn de temperaturen aanmerkelijk lager ongeveer honderdtwintig à honderddertig graden, cel-

sius en daar is inderdaad wel een nederzetting.

+ Mag ik een andere vraag stellen? Als je 'snachts wakker wordt en je wordt vastgepakt en je probeert die weg te sturen en je wordt weer vastgepakt...

- Het kan zijn dat je emotioneel reageert op iemand op aarde, het kan ook een entiteit zijn. Als het zo bij herhaling gebeurt dan is het in ieder geval iemand die zeer intens met u bezig geweest is. Probeert om u iets duidelijk te maken, maar wát, dat moet u zelf maar uitzoeken.

+ vraag over bewustzijn en de waarheid.

- Dat is natuurlijk ontzettend mooi gezegd, maar ik ben eerlijker als degeen die er mooie woorden voor gebruikt. Onthoudt u één ding. Wij vertellen u de waarheid zoals wij die menen te zien, kennen en menen te weten. En vertellen ze zó, dat we hopen dat u het kan begrijpen voor hetgeen ze is. Waarom we dat vertellen? Doodgewoon omdat dat het bindmiddel is voor vele krachten en gedachten die voor een deel niet eens in woorden uitdrukbaar op avonden als deze.

Met andere woorden jullie denken nou, dat je naar mij zit te luisteren, maar in feite zit je me cynisch diep aan te horen, maar in feite weet je niet eens wat er aan de hand is. Maar dat merk je later wel, dat herinner je je dan ook wel, wanneer het nodig is. Zelfs delen van hetgeen gezegd is, nu aan je voorbij gegaan, en vaak zodanig vastgelegd dat ze in een bepaalde situatie in uw herinnering terugkomen en u dan kunnen helpen om de juiste beslissing te nemen.

Per slot van rekening, de Orde der Verdraagzamen, ik vind de naam op aarde een beetje fantastisch, maar het zijn in ieder geval geen idioten. We weten wat we willen en we hebben ons werk gedaan al die jaren, waardoor we verandering van denken op aarde aanmerkelijk bevorderd hebben. Bij degenen, die dachten natuurlijk, de rest is nog zo gebleven. En we hebben dat gedaan om de mensen het mogelijk te maken om zich aan te passen aan een nieuwe tijd.

Terwijl ze in de jaren vijftig zeiden dat er een tijd zou komen waarin allerlei dingen mogelijk zouden zijn in de maatschappij. We hebben gezegd in negentienhonderd vierenvijftig dat er een tijd zou komen dat er in Nederland en aanliggende gebieden een werkeloosheid zou heersen die zo groot was dat het totaal aantal van de werkelozen de vier miljoen zou benaderen. Ga maar kijken naar de aangrenzende gebieden op het ogenblik, dan zul je zien dat we gelijk hebben gehad. Maar toen zeiden ze: dat kán niet.

We hebben gezegd tegen de mensen dat de wijze waarop men in Nederland de verzorging van de wieg tot het graf meende te moeten interpreteren uiteindelijk zou voeren tot een zodanige dat een toenemend onrecht en gelijktijdig een toenemend onvermogen tot het opbrengen van kosten zou ontstaan. Het is waar geworden. Die dingen hebben we dus niet gezegd om de mensen nou eens op te juttten, maar we hebben ze het gewoon verteld tussen andere dingen door om duidelijk te maken dat er iets belangrijks op komst is.

Wat ik nu zeg, dat hebt u misschien gehoord, dat was dat ik zei dat wij het gezegd hebben. Laten we gewoon eerlijk zijn. Alles kun je onderbrengen in een korte omschrijving, maar een dergelijke definitie omdat ze algemeen beweert te zijn, is gelijktijdig grotendeels onwaar. Wanneer je zoiets als waarheid verkondigt, dan is dat onaanvaardbaar. Wanneer je het als een grappig punt van overdenking lanceert, is het wel de moeite waard dat de mensen dan zelf gaan kijken wat er aan de hand is.

Zit ik gewoon te kletsen? -Ontkennend geroep -Ze hebben wel aan mij gevraagd: broeder, waarom bent u altijd zo cynisch en zo hatelijk? Toen

ties op en kunnen het dan jarenlang zonder verdere impulsen uithouden.
 Geheugen - De computer in de mens, waarop hij vertrouwt, terwijl hij begrijpt dat hij daardoor steeds weer in de steek wordt gelaten.

Blijvend geheugen - Is datgene wat emotioneel en feitelijk zodanig belangrijk is dat het tot ervaring werd en zo in de geest is vast gelegd.

Geweten - Is datgene wat anderen je aanpraten, omdat ze niet weten hoe ze je op een andere manier ertoe moeten brengen je te gedragen zoals je geweten je ingeeft.

Innerlijk weten - Is het besef dat je eigen bestaan een bepaalde kracht heeft, vanuit deze kracht levende, waarmaken wat je voelt innerlijk te zijn.

Gene zijde - Is de uitdrukking die de mens gebruikt voor die wereld van de geest, die door de zijne heenloopt en die hij nergens kan thuisbrengen.

Minister - Ministerpresident is degene die de schuld krijgt van de stomiteiten van zijn ambtenaren en dan met een grote mond probeert te doen of hun stomiteit net de deugden van zijn bewind zijn.

Overdracht - O. van goederen is een methode om anderen iets te doen toekomen tegen goede betaling op een zodanige wijze, dat de staat er ook aan verdient.

Overdracht van gedachten is niets anders dan het enten vanuit de persoonlijkheid op een andere persoonlijkheid van je werkelijke denkwijze en beweegredenen, waarvan over het algemeen alleen dat deel wordt begrepen dat je hoopte dat de ander zou begrijpen.

Humor - Is het vermogen om de dwaasheid in te zien om datgene wat bestaat door het niet in zijn totale samenhang te zien. Humor is dus lachen om jezelf en het jezelf herkennen in anderen.

Helderziendheid - Is het vermogen om die dingen te kunnen zien, die anderen niet kunnen zien en daar bovendien een aardig inkomen uit te verwerven omdat anderen niet begrijpen wat je ziet.

Geld - Is een algemeen ruilmiddel, dat nergens goed voor is behalve om te ruilen en macht met te oefenen op anderen.

O.D.V. Een gemeenschap die zich Orde van Verdraagzamen noemt en een enkele keer inderdaad van verdraagzaamheid blijkt geeft.

Huwelijk - Dat is de strijd tussen de sexen, waarbij de wapenstilstand in bed wordt gesloten met eidelijke éénwording waarbij strijd overbodig wordt.

Mystiek huwelijk - Versmelting van zielen, waardoor men elkaar aanvult tot het een groter geheel wordt dan het op zich ooit zou kunnen zijn.

Helderhorendheid - is helderziendheid die auditief wordt uitgedrukt.

Wanorde - is een orde die onaanvaardbaar is omdat je je een andere vorm van orde hebt voorgesteld. Kortom, alle wanorde is een vorm van orde, die echter niet aanvaardbaar wordt geacht.

Vrede - De droom van velen, het onvermogen van iedereen en de uiteindelijke oplossing voor de meesten.

Tao - Communicatiemiddel dat voortdurend misbruikt wordt of anders gezegd: tao is een kostbaar goed, dat voortdurend mishandeld wordt.

Poëzie - Het hart dat probeert in woorden te spreken.

Vriendschap - Het vermogen van elkaar de waarheid te accepteren.

Henri - Iemand die probeert te zeggen wat u denkt totdat de ander er meer van denkt dan goed voor ze is.

Historie - Roman die men vertelt over een verleden waarvan een groot gedeelte liever vergeten moest worden

Doodgewoon historie is een roman over het verleden die men gebruikt om al datgene te verbergen-wat men wil vergeten, zelfs wanneer men het nog weet.

Echt gezellig, maar ja, ik moet dadelijk ook weer naar mijn baantje.

Vissen. Het schone woord.

Wanneer de bloem van de hoop is de overgang van voorbijgaand afscheid.

bloeit

heb ik teruggezegd: als jullie dadelijk naar buiten gaan dan zijn jullie nog steeds bezig over mijn hatelijkheden, maar als het een mooie preek was geweest, wat zeggen jullie dan? Wat was het mooi vandaag, hè? Waar had hij het ook weer over? En dat is nou wat ik met hatelijkheid en misschien noemt u het oppervlakkigheid te bereiken. Ik probeer te bereiken dat u over de dingen nádenkt. Perslot van rekening, u dingen voorhouden, die u tóch al weet, heeft weinig zin. Voorhouden wat u niet weet, heeft ook weinig zin. U weet het, in de moderne tijd, bestaat tussen linker en rechter over het algemeen een weg voor doorgaand verkeer.

Het is dus belangrijk, dat je iemand beetpakt. En dat kun je heel vaak doen door zijn gevoelens op de één of andere manier te beroeren. Er kwam eens iemand bij me en vroeg: hebt u God gezien? Ik zei: nou ik dacht dat hij het was, maar ik weet het niet zeker. Hoe komt het dat u het niet zeker weet? Ik zei: nou ik ben nog niet zover, dat ik God kan zien. Ik heb wát gezien. Waarom noemt u dat God? Omdat ik precies hetzelfde doe als jullie, als ik iets niet beseef dan zeg ik: ik snap er geen pest van, dus het zal Gods wil wel zijn.

Ik heb eens iemand gehad, die zei: Kerstfeest, kindeke Jezus in de stal.. Ik zei ja, het enige verschil is: toen was het een schapestal en als je nou de wereld bekijkt dan kun je alleen nog maar een varkenstal vinden. Bedoelt u dat er geen schapen meer zijn? Ik zei: nee, die zitten allemaal in de politiek en de varkens die zitten aan de trog en de varkens zijn de enigen die nog een woning hebben waar een Verlosser geboren zou kunnen worden. Bedoelt u...? Ik zeg nee, dat bedoel ik niet, maar ik denk het wel. Weet u wat het leuke was? Hij dacht iets heel hatelijks en ik zei het lekker niet, maar ik gaf hem toch gelijk.

Wanneer wordt ~~wa~~ mens zich bewust van zijn mogelijkheden en onmogelijkheden? Op het ogenblik dat hij staat tegenover iets waarvan hij denkt dat hij het bijna niet aan kan. En aangezien ik geen andere prestatie mogelijkheden meer heb dan de verbalen, gooi ik nu en dan een aardig woord te grabbel.

Overgang - overgang, vaarwel zeggen aan de wereld om je bewust te worden van je werkelijk bestaan.

Goud - Is datgene wat iedereen begeert en waar niemand iets aan heeft.

Liefde - Datgene wateen ieder predikt, maar wat je alleen op kunt brengen op het ogenblik dat je vergeet wie jezelf bent.

Pruik - Datgene waarmee men kaalheid pleegt te verbergen, tenzij men behoort tot de overheden, dan namelijk zet men op zijn eigen haar de bokkenpruik om indruk te maken op anderen.

Mystiek - Het vermogen om in het onredelijke werkelijkheid te beleven zonder in staat te zijn de redelijkheid ervan op anderen over te brengen.

Leven - Nou, dat is een toestand van niet dood zijn.

Anthroposofie - Uitgaand van het totaal van menselijk kennen en denken, komen tot de waarheid, die menselijk gezien de meest juiste is, terwijl ze daarnaast echter bepaalde andere zaken toch nog buiten beschouwing pleegt te houden.

Mens - Een aangeklede aap, die gelooft in goede manieren.

Werkelijk mens - Een werkelijk mens is iemand, die zich zózeer één voelt met anderen, dat hij een onmenselijk bestaan moet leiden, zolang hij op aarde blijft.

Dromen - De werkelijkheden die in ons berusten en die we als zodanig niet kunnen verwerken en daarom dromen we ze, terwijl we dagdromend die dromen dromen, die ons datgen voorspiegelen waarvan we weten dat we het niet kunnen krijgen.

Denken - Samenvoegen van herinneringen en inkomende gegevens tot een beeld dat de werkelijkheid slechts zeer ten dele weergeeft.

Arabieren - Dat zijn emotionele dromedarissen. Ze slaan in zich de emo-

Het Schone Woord

Een bloem, uit de knop ontloken met zijn geuren prikkelend, zacht
Heeft zichzelf weer half gesloten tegen'tvallen van de nacht.
En de kracht uit heden levend altesaam brengt toch de hoop
Morgen zal ze zich ontvouwen. Nog kan ik de geuren voelen en ruiken,
maar ik kan vertrouwen op het feit dat eens de bloem verwelkt,
en t'och de plant die blijft.
Tot aan het volgend seizoen wanneer ze leven blijft.
Dat wat is, is nooit meer nietig.
Dat wat is bestaat steeds door en de kracht van alle leven
geeft daar steeds weer tekens voor.
Is het in jezelf geschreven, heb je het eindelijk verstaan
is de hoop voorbij en komt het weten:
alle sterven is slechts waan.

Zo, daar wou ik het bij laten. Blij dat jullie even gezellig met mij
hebt willen babbelen. Het was leuk. Als jullie je geërgerd hebben,
mijn excuses, ik heb het niet zo bedoeld, maar ik vind het wel prettig.
Vrienden, hartelijk bedankt voor jullie aandacht, je zult mij voor-
lopig wel niet meer zien, maar....tot ziens, is het niet aan deze kant
dan aan de andere. En als je werkelijk in nood zit bij de overgang,
sta ik klaar om je in je kippenek te pakken. Tot kijk.

Op verzoek van de spreker ingekort.